

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobců: **a) Ing. V. S. a b) Ing. I. S.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, za účasti: **1) ČEZ Distribuce, a.s.**, se sídlem v Děčíně, Děčín IV-Podmokly, Teplická 874/8, **2) Státní pozemkový úřad**, se sídlem v Praze 3, Husinecká 1024/11a, **3) Ing. M. L. a 4) Ing. P. L.**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. května 2013, č.j. 6011/UP/2013/Sv, **t a k t o :**

I. Řízení o žalobě žalobkyně b) s e z a s t a v u j e .

II. Žaloba žalobce a) s e z a m í t á .

III. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Osoby zúčastněné na řízení n e m a j í právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět sporu

Rozhodnutím sp. zn.: 2012/7422/V/KOP, č. j.: 47/2013, ze dne 3. 1. 2013 Městský úřad Trutnov (dále i „stavební úřad“) dodatečně povolil osobám zúčastněným na řízení manželům Ing. M. a ing. P. L. dle ustanovení § 129 odst. 3 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném k 31. 12. 2012 (dále jen „stavební zákon“), soubor staveb „kolna, vodní nádrž a altán u čp. 591“ na pozemku p. č. 137/14 v katastrálním území Horní staré Město (dále také jen „stavba“).

Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil a zamítl odvolání žalobců proti němu.

II. Obsah žaloby

S tím ovšem nesouhlasili žalobci, kteří napadené rozhodnutí považují za nezákonné a to z následujících důvodů:

- a) Žalovaný nepostupoval dle § 3 správního řádu, tedy nezjistil stav věci, aby o něm nebyli důvodné pochybnosti. Napadené rozhodnutí je tak v rozporu s veřejným zájmem, neboť žalovaný ignoroval některé objektivní skutečnosti a provedl nesprávný výklad právních předpisů.
- b) Část staveb, k nimž se dodatečné povolení vztahuje, konkrétně vodní nádrž a altán, se nachází v ochranném pásmu silového vedení elektrické energie VN 35 kVA. Přitom k takovému zásahu do ochranného pásma nebyl ze strany provozovatele příslušného energetického zařízení společnosti ČEZ Distribuce a.s. vydán odpovídající souhlas. Pokud jde o žalovaným zmiňované vyjádření této společnosti ze dne 25. 9. 2012, pak jeho obsah žalovaný hrubě dezinterpretoval. Žalovaný provedl šetření směřující ke zjištění, zda na pozemku p. č. 137/14 v k. ú. Horní Staré Město vázne břemeno ve prospěch provozovatele přenosné soustavy dle energetického zákona. Zjistil, že nikoliv a v důsledku toho dospěl k závěru, že není potřeba se případným zásahem dodatečně povolované stavby do ochranného pásma energetického zařízení zabývat. Tedy zřejmě zaměnil ochranné pásmo, jež je zřízeno ze zákona pro ochranu energetických zařízení (§ 46 energetického zákona) za případné věcné břemeno umožňující aktivní využití cizí věci. Existence ochranného pásma, do něhož dodatečně povolovaná stavba vodní nádrže a altánu zasahuje, je přitom objektivní skutečností. V tomto ochranném pásmu je zakázáno umísťování jakýchkoliv staveb bez souhlasu vlastníka energetického zařízení. Ten v dané věci dle mínění žalobců vydán nebyl.
- c) Žalobci jako sousedi rodinného domu manželů L. jsou tak přímo ohroženi v případě vzniku jakéhokoliv požáru či elektrického výboje, k němuž by mohlo dojít v důsledku umístění stavby. Ta v daném místě nemůže být

povolena, zvláště když se jedná o vodní nádrž (bazén) s kovovým zastřešením.

- d) Žalovaný dle žalobců vycházel z „papírového“ stavu věci, tj. z listinných dokladů předložených stavebníky. Přitom zpracovaná technická dokumentace neodpovídá skutečnému stavu, na což žalobci upozorňovali. Na pozemku manželů L. se totiž nenachází vodní nádrž, ale klasický bazén s odtokem a přítokem vody a elektricky poháněnou vodní filtrací, stejně tak ostatní dodatečně povolované stavby nejsou stavbami nepřipojenými na rozvody sítí. Správní orgány však neprovedly místní šetření a bez dalšího se spokojily s obsahem technické dokumentace předložené stavebníky.

Žalobci proto navrhli, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný podal k žalobě vyjádření. Po té, co stručně popsal průběh správního řízení, konstatoval, že žalobní námitky byly uplatněny již v odvoláních žalobců proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Žalovaný proto odkázal na obsah odůvodnění svého rozhodnutí, kde se s těmito námitkami dle svého přesvědčení dostatečně vypořádal. Navrhl proto, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Pro úplnost dodal, že stavebníci, manželé L., v mezidobí podali oznámení o užívání stavby. Stavební úřad oznámení vyznačil, právo užívat stavbu vzniklo dne 7. 8. 2013.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

Žádná z osob zúčastněných na řízení písemné vyjádření ve věci nepodala.

V. Jednání krajského soudu

Při jednání soudu dne 11. 9. 2014 žalobce a) zdůraznil, že v průběhu správních řízení měnila stavba svůj název. V oznámení o zahájení řízení o jejím odstranění byla označena jako „bazén (včetně elektrického připojení a filtrace), zahradní altán, dřevěné kůlny (včetně elektrického připojení) a zahradní osvětlení na pozemku p. č. 137/14“, v rozhodnutí o odstranění stavby se již jednalo o „bazén (včetně elektrického připojení a filtrace), zahradní altán, dřevěné kůlny (včetně elektrického připojení)“, v oznámení o zahájení řízení o dodatečném povolání stavby pak o „kólny, vodní nádrž a altán u č.p. 591“. Dále žalobce a) dokládal, že se o vodní nádrž nejedná, ale jde o klasický bazén, který je krytý makrolonem s kovovou konstrukcí. Nedostatky v souvislosti s existencí ochranného pásma elektrického vedení, jak je definováno v § 46 energetického zákona, které správní orgány přehlédly, pak podle něj mohou ohrozit zdraví jak manželů L., tak žalobců coby vlastníků sousedních nemovitostí.

Ve věci se také vyjádřil Ing. L. v postavení osoby zúčastněné na řízení. S tvrzeními žalobce a) nesouhlasil. Uvedl, že bazén se změnil na vodní nádrž, protože začal plnit funkci protipožární nádrže z obav před požárem stavby garáže,

kteřou žalobci načerno postavili na hranici s jeho pozemkem. Altán je mobilní stavbou, všechny doklady ohledně elektroinstalace staveb má k dispozici stavební úřad, například osvětlení altánu a plotu je řešeno prodlužovacím kabelem. Na veškerou elektroinstalaci jsou provedeny řádné revize. V dané lokalitě se dle něho v ochranném pásmu předmětného elektrického vedení nachází celá řada staveb, což nikdy nikomu nevadilo, včetně ČEZ Distribuce, a.s., která se o svůj majetek zde (sloup elektrického vedení) ani řádně nestará. Navrhoval zamítnutí žaloby.

Zástupce osoby zúčastněné na řízení ČEZ Distribuce, a.s. uvedl, že tato společnost nebyla při stavbě požádána o udělení souhlasu s umístěním stavby do ochranného pásma a to ani účastníky řízení, ani stavebním úřadem. Přípis společnosti ze dne 25. 9. 2012 takovým souhlasem není. V něm se společnost vyjádřila pouze k existenci podzemních a nadzemních sítí v dané lokalitě. Souhlas s umístěním stavby v ochranném pásmu dle § 46 energetického zákona tak v daném případě udělen nebyl, zástupci osoby zúčastněné na řízení se jej dohledat nepodařilo. K dotazu soudu, proč se z toho důvodu obchodní společnost ČEZ Distribuce, a.s., coby účastník správního řízení neodvolala proti rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, uvedl, že o tom mu není nic známo.

K dotazu soudu, v jakých konkrétních právech se cítí dotčen vydáním napadeného rozhodnutí, žalobce a) uvedl, že jako účastník správního řízení a vlastník sousedních nemovitostí má právo být informován, jaké stavby se nacházejí v blízkosti jeho pozemku a zda jsou tyto stavby postaveny v souladu se zákonem. Má tedy zájem na tom, aby stavba souseda byla v souladu jak se stavebním, tak s energetickým zákonem. K čemu by v důsledku porušení těchto zákonů při povolení předmětné stavby mohlo ve vztahu k němu jako vlastníku sousedního pozemku dojít, nemůže přesně předpokládat. Jako laik tedy není schopen přesněji specifikovat, jaké nebezpečí mu z toho důvodu v případě bazénu umístěného v ochranném pásmu elektrického vedení hrozí.

Jinak setrvali účastníci řízení na svých procesních návrzích.

VI. Skutkové a právní závěry krajského soudu

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s. O věci usoudil následovně.

Předně nutno konstatovat, že žalobkyně b) vzala podáním ze dne 10. 8. 2013 za svoji osobu žalobu v plném rozsahu zpět. Krajskému soudu tak s ohledem na znění § 47 písm. a) s. ř. s. nezbylo, než aby ve výroku I. tohoto rozsudku řízení o žalobě žalobkyně b) zastavil. Následně tedy předmětem soudního řízení zůstala pouze žaloba žalobce a) (dále pouze „žalobce“).

Ustanovení § 65 s. ř. s. upravuje problematiku žalobní legitimace v případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Dle odst. 1 kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho

práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Dle odst. 2 žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

V souvislosti se shora citovaným zákonným vymezením osoby mající aktivní legitimaci k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu krajský soud připomíná a zdůrazňuje, že soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a zásadou koncentrační. Zásada dispoziční způsobuje, že soud přezkoumává napadené výroky rozhodnutí toliko v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Žalobu lze dle § 72 odst. 1 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě pro podání žaloby. Tak se projevuje v s. ř. s. zmíněná zásada koncentrační.

Jinými slovy, pro úspěch žaloby proti rozhodnutí správního orgánu nepostačuje jen podání žaloby s žalobními body zahrnujícími skutkové a právní důvody týkající se jeho nezákonnosti či nicotnosti (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.). Určujícím hlediskem nejsou jen důvodné žalobní námitky a petit žaloby obsahující návrh na zrušení žalovaného rozhodnutí, ale je jím zejména skutečnost, zda byl žalobce žalovaným rozhodnutím správního orgánu krácen na svých právech (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), případně zda splňuje podmínky žalobní legitimace vymezené v § 65 odst. 2 s. ř. s. Toto krácení na právech musí žalobce v žalobě nejen tvrdit, což je předpokladem, aby se soud mohl žalobou věcně zabývat, ale musí je v soudním řízení i prokázat. Přitom není dostačující, jestliže žalobce namítá porušení svých práv pouze v obecné rovině, ale musí být zřejmé, do kterého jeho skutečného práva mělo být zasaženo (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2008, č.j. 8 As 46/2007-98; dostupný na www.nssoud.cz). Správní soudy totiž nejsou strážci objektivní zákonnosti a žalobce nemá oprávnění podat *actio popularis*. V projednávané věci proto bylo základní otázkou, zda žalobce v souvislosti s výše uvedenými žalobními body a námitkami v nich obsaženými byl krácen na svých právech.

Za vhodné považuje krajský soud v souvislosti s tím připomenout i znění § 114 stavebního zákona, které upravuje námitky účastníků. Dle odst. 1 může účastník řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.

Žalobce byl účastníkem správního řízení ukončeného vydáním žalovaného rozhodnutí z titulu vlastnického práva k nemovitostem sousedícím s pozemky, na nichž byla dodatečně povolena předmětná stavba.

Stěžejní bodem žaloby bylo žalobcovo tvrzení, že stavba byla dodatečně povolena v ochranném pásmu elektrického vedení, jak je vymezuje § 46 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), přičemž v rozporu s § 46 odst. 8 tohoto zákona nebyl k umístění stavby dán souhlas vlastníka a provozovatele tohoto zařízení, tedy obchodní společnosti ČEZ Distribuce, a.s.

V žalobě se žalobce pokusil vymezit, jak by byl v důsledku jím tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí tímto rozhodnutím dotčen na svých právech. Stručně uvedl, že jako soused rodinného domu manželů L. je tak přímo ohrožen v případě vzniku jakéhokoliv požáru či elektrického výboje, k němuž by mohlo dojít v důsledku umístění stavby, zvláště když se jedná o vodní nádrž (bazén) s kovovým zastřešením. Nic víc.

Krajský soud konstatuje, že v průběhu soudního řízení bylo (a to zejména dle vyjádření zástupce osoby zúčastněné na řízení – obchodní společnosti ČEZ Distribuce, a. s. - při jednání soudu) skutečně postaveno najisto, že uvedený souhlas jmenovaná společnost jako vlastník a provozovatel elektrického vedení k umístění stavby nedala. To ale nic nemění na nutnosti nalézt odpověď na shora nastolenou otázku. Tedy došlo v důsledku existence této skutečnosti, tohoto pochybení správních orgánů, resp. v důsledku rozhodnutí správních orgánů, která jsou touto vadou zatížena, k porušení vlastnického (či jiného) práva žalobce ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.? Dle názoru krajského soudu nikoliv.

Jak shora uvedeno, žalobce uvedl v podstatě jediné tvrzení, v němž dotčení svého (a to konkrétně vlastnického) práva spatřoval, byť se jednalo o tvrzení obsahově velmi stručné. Týkalo se žalobcovy obavy, že by v důsledku umístění stavby bazénu s kovovou střešní konstrukcí v ochranném pásmu elektrického vedení mohlo dojít ke vzniku požáru v důsledku elektrického výboje, čímž by byl ohrožen jako vlastník sousedních nemovitostí. Toto tvrzené dotčení vlastnického práva žalobce napadeným rozhodnutím však nemá oporu ve správním spise. Krajský soud poukazuje zejména na požárně bezpečnostní řešení vypracované k dodatečnému povolení stavby autorizovaným technikem ČKAIT pro požární bezpečnost staveb v září 2012. Za relevantní považuje krajský soud zjištění, že požárně nebezpečný prostor dodatečně povolované stavby nepřesahuje hranice pozemku stavebníka ani nezasahuje na okolní stavby. Napadeným rozhodnutím tedy k dotčení vlastnického práva žalobce z jím uvedeného důvodu nedochází.

Žalobce uvedenou námitkou v podstatě hájil práva jiného účastníka správního řízení, a to vlastníka a provozovatele předmětného elektrického vedení - obchodní společnosti ČEZ Distribuce, a.s. Ta sice výslovný souhlas s umístěním dodatečně povolované stavby v ochranném pásmu elektrického vedení neudělila, ale odmítavý postoj proti faktickému stavu věci nijak neprojevila, neboť odvolání proti dodatečnému stavebnímu povolení, ani žaloba proti rozhodnutí žalovaného, z její strany podány nebyly. Uvedeným porušením § 46 energetického zákona tedy bylo v daném případě dotčeno právo tohoto účastníka správního řízení (kterému tato skutečnost evidentně nevadila), nikoliv práva žalobce.

Při jednání soudu dne 11. 9. 2014 dal krajský soud žalobci ohledně možnosti specifikace práv, která jsou dle jeho názoru napadeným rozhodnutím dotčena, dostatečný prostor, když se jej na tuto problematiku výslovně dotazoval. Žalobce však žádný konkrétní zásah do svých práv, konkrétně ani do svého vlastnického práva, ke kterému by mělo dojít napadeným rozhodnutím, neuvedl; jeho vyjádření zůstalo v rovině zcela obecné.

Totéž platí o žalobcově (opět velmi povrchní) zmínce pod písm. d) žaloby, že technická dokumentace neodpovídá skutečnému stavu, že se na pozemku manželů L. nenachází vodní nádrž, ale klasický bazén s odtokem a přítokem vody a elektricky poháněnou vodní filtrací, a že ostatní dodatečně povolované stavby nejsou stavbami nepřipojenými na rozvody sítí. U těchto vytýkaných pochybení žalobce s tvrzením o tom, jak konkrétně by se měla dotknout jeho práv, ani nepřišel.

Při již zmíněném jednání soudu pak žalobce kladl důraz na skutečnost, že název dodatečně povolené stavby se v průběhu řízení o odstranění stavby a následném řízení o dodatečném povolení stavby měnil, když podstata této změny spočívala v tom, že stavba přestala být označována jako bazén a stavební úřad začal používat termín vodní nádrž. S touto výtkou však žalobce přišel až po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Veden zásadou koncentrace soudního řízení ve správním soudnictví, kterou vysvětlil shora, tedy k této námitce krajský soud přihlížet nemohl. Nicméně přes tento fakt považuje za vhodné dodat, že ani toto tvrzené pochybení stavebního úřadu nebylo způsobilé jakkoliv zasáhnout do žalobcových práv coby vlastníka nemovitostí sousedících s dodatečně povolenou stavbou.

Krajský soud proto uzavřel, že žalobce v soudním řízení neprokázal, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.

Nepřehlédl však, že v žalobě se žalobce vyjádřil (ovšem rovněž bez bližšího odůvodnění a vysvětlení) v tom smyslu, že mu v souvislosti s jím tvrzeným dotčením jeho práv (možnost požáru/elektrického výboje v důsledku umístění dodatečně povolované stavby v ochranném pásmu elektrického vedení) náleží postavení žalobce ve smyslu § 65 odst. 2 s. ř. s.

Uvedeným ustanovením je rozšířena aktivní procesní legitimace také na další osoby, právní teorií označované jako „zájemníci“. Jde o osoby, které podle procesní úpravy řízení, z něž rozhodnutí správního orgánu vzešlo, byly oprávněny ve správním řízení vystupovat v pozici účastníka, třebaže v tomto řízení vůbec nemohla být zasažena jejich právní sféra. Tyto osoby mají sice určitý zájem na výsledku řízení (zpravidla daný jejich zájmem o věci veřejné), avšak nelze u nich najít žádné právo či povinnost, které by byly v řízení dotčeny, jež by svědčily přímo jim osobně. Typickými účastníky podle § 65 odst. 2 s. ř. s. jsou občanská sdružení, jejichž hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny.

Takovou osobou ale žalobce rozhodně není. Jak už bylo uvedeno shora, žalobce se stal účastníkem správního řízení z toho titulu, že je vlastníkem nemovitostí sousedících s dodatečně povolovanou stavbou a z toho titulu přicházela v úvahu možnost dotčení jeho vlastnického práva k těmto nemovitostem. Existovalo

tedy u něj konkrétní hmotné právo, které mohlo být v daném správním řízení dotčeno, a tak na něj coby účastníka řízení bylo i v jeho průběhu správními orgány nahlíženo. Postavení zájemníka mu tak rozhodně náležet nemohlo, žalobní legitimaci z titulu § 65 odst. 2 s. ř. s. tedy žalobce nadán nebyl.

Obiter dictum krajský soud považuje za příléhavé k podstatě projednávané věci (která se jeví vzhledem k obsahu vyjádření žalobce a osob zúčastněných na řízení v průběhu správního i soudního řízení jako klasický sousedský spor) poukázat na současnou právní úpravu obsaženou ve stavebním zákoně. Dle jeho § 79 odst. 2 písm. p) rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují bazén do 40 m² zastavěné plochy na pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci v zastavěném území umístěný v odstupové vzdálenosti nejméně 2 m od hranice pozemku. Podle 103 odst. 1 písm. a) stavebního zákona pak stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují stavební záměry uvedené v § 79 odst. 2.

Krajskému soudu proto nezbylo, než žalobu žalobce a) zamítnout, protože nepřisvědčil žádné ze žalobních námitek a neshledal tak žalobu důvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

VII. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten však náhradu nákladů nepožadoval, ostatně krajský soud ze správního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady v souvislosti se soudním řízením vznikly.

Náklady řízení nemohly být přiznány ani osobám zúčastněným na řízení. Dle § 60 odst. 5 s. ř. s. má totiž osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Taková situace však v dané věci nenastala, ostatně osoby zúčastněné na řízení náklady řízení ani nepožadovaly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 19. září 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu